

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.115/2024/13.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2024. december 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2024. szeptember 9. napján kihirdetett 22.B.25/2024/9. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2024. szeptember 9. napján kihirdetett 22.B.25/2024/9. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. tétel és (3) bekezdés]. Ezért őt 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendeléséről, vagyonekobzás alkalmazásáról, a bűnjelekről, valamint határozott az eljárásban felmerült bünygyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a szabadságvesztés tartamának enyhítése, a végrehajtási fokozat fegyház helyett börtönfokozatban való megállapítása, valamint a felfüggesztett szabadságvesztés elrendelésének mellőzése érdekében.

[3] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a védencc beismerésére, a megbánó magatartására, a személyi körülményeire – idős édesanyja betegségére, egyedül neveli 12 éves gyermekét, életvitelén változtatott –, a rövid elkövetési időre és az ügyben érintett kábítószer mennyiségének a súlyosabb minősítéshez szükséges mértéket kevéssel meghaladó voltára történő hivatkozással érvelt amellet, hogy a bíróság rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki. A védenccével szemben korábban kiszabott, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtsa elrendelésének mellőzését arra hivatkozással kérte, hogy Terhelt1 vádlott a büntetést kiszabó határozat jogerőre emelkedéséről nem kapott értesítést, ha tudott volna arról, hogy büntetése jogerős, feltehetően nem követ el bűncselekményt.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.246/2024/1-I. számú átiratában a vádlott és védője által enyhítés érdekében bejelentett jogorvoslati kérelmet megalapozatlannak találta. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott. Az előkészítő ülésen nem történt eljárási szabálysértés. Álláspontja szerint a korlátozott felülbírálat következtében másodfokon irányadó tényállásban szereplő eladott és lefoglalt kábítószeres együttes hatóanyag-tartalma: 125,16%. Hivatkozott arra, hogy a tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a

vádott büntetőjogi felelősségére, a vádlott terhére rótt bűncselekmény jogi minősítésével is egyetértett. Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának kiegészítését indítványozta. Álláspontja szerint a törvényszék helyesen ismerte fel a büntetéskiszabási körülményeket, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás mértéke is törvényes, az nem ütközik a Be. 565. § (2) bekezdésében írt rendelkezésbe, egyúttal igazodik a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez. Kifejtette álláspontját arról, hogy miért nem állnak fenn az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapításának a feltételei, melyre is tekintettel a törvényszék által alkalmazott fegyház fokozatot törvényesnek tartotta. Hangsúlyozta, hogy a Székesfehérvári Járásbíróság 2023. július 20. napján jogerős 10.Bpk.395/2023/2. számú határozata jogerőre emelkedésének időpontja, valamint a vádlott terhére rótt újabb bűncselekmény elkövetési időszaka objektív tény, ekként a Btk. 87. § b) pontja szerinti kötelező rendelkezés alkalmazását elengedhetetlennek tartotta. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározására, a beszámításra, a vagyonek Kobzásra, a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseket is törvényesnek tartotta. A törvényszék ítéletének - jogi indokolása kiegészítése melletti - helybenhagyását indítványozta.

[5] A fellebbviteli nyilvános ülésen a védő a fellebbezését fenntartotta és annak írásbeli indokolásában írtakkal egyezően érvelt a rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, a szabadságvesztés börtön fokozatban történő végrehajtása és a védencével szemben korábban kiszabott, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtása elrendelésének mellőzése mellett. Végindítványában ún „feles” feltételes kedvezmény alkalmazását is kérte alternatív enyhítési módozatként.

[6] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyező nyilatkozatot tett az eljárás és a minősítés törvényességével, a jogi indokolás kiegészítésének szükségességével kapcsolatban. A védő azon érvelésével szemben, mely szerint csekély tárgyi súlyú a védencc által elkövetett bűncselekmény, felhozta, hogy a vádlott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés és büntetőeljárás hatálya alatt követte el a terhére rótt bűncselekményt, melynek során minimum 49 alkalommal értékesített összesen 4 személy részére kábítószer. Mindezekre tekintettel méltányosnak nevezte a törvényi minimummal egyező tartamban kiszabott szabadságvesztést. Az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását lehetővé tevő körülmények hiányára és a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése törvényes voltára hívta fel a figyelmet és az átiratban írtak szerint indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

[7] A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz, enyhébb büntetés kiszabását kérte és arra hivatkozott, hogy a letartóztatásban töltött idő megváltoztatta az életvitelét.

[8] A bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be.580. § (2) bekezdésében és 583. § (3) bekezdés a) és b) pontjában rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3) és (7) bekezdései szerint járt el, melynek eredményeképpen a védelmi és vádlotti enyhítési fellebbezést nem találta alaposnak.

[9] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az

elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye; a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy meg kell-e szüntetni vele szemben az eljárást; illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálta a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[10] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[11] Az ítéltábla a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és a vádlott tárgyaláshoz való jogáról történt lemondására tekintettel vizsgálta, hogy a fenti nyilatkozatok megtétele és azok elfogadása a Be. 504. § rendelkezéseinek megfelelően történt-e. A rendelkezésre álló adatokból az állapítható meg, hogy a törvényszék eljárásában a törvényi feltételek megléte mellett került sor a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadására és a tárgyalásról való lemondásra, mely alapján az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően rögzítette az ítéleti tényállást és mondta ki a vádlott bűnösségét a váddal egyező minősítésű bűncselekményben.

[12] A Be.591.§ (2) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült időközben fel, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is a vádlott felmentéséről vagy vele szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[13] A cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[14] Az ítélet jogi indokolását az ítéltábla kiegészíti azzal, hogy Terhelt1 vádlott 2023 márciusától 2023. szeptember 11. napján történő elfogásáig az ítéleti tényállásban részletezett gyakorisággal, az ott írt mennyiségű, fajtájú és hatóanyag-tartalmú kábítószer értékesített összesen 4 személy részére, mely tevékenységéből a tényállásban írtak szerinti bevételre tett szert. Ezen túlmenően a vádlott két székesfehérvári ingatlanban a tényállásban leírt mennyiségű és hatóanyag-tartalmú marihuánát és amfetamint készletezett, emellett az ingatlanokból kábítószer porciózására alkalmas önzáró tasakok, műanyag szipkák is lefoglalásra kerültek. Ezek alapján megállítható volt, hogy a vádlott az említett időszakban rendszeres haszonszerzésre törekedve különböző fajtájú, mennyiségű és hatóanyag-tartalmú kábítószereket értékesített a megjelölt személyek részére, mely tevékenységéből bevételre tett szert, ekként a cselekményével megvalósította a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét.

[15] A büntetés kiszabása során a törvényszék maradéktalanul feltárta és számba vette a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket.

[16] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tettarányosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[17] A vádlotti teljeskörű, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása mellett felhozható, hogy elfogását megelőzően kiskorú gyermekéről gondoskodott, illetve idős korú, számos megbetegedésben szenvedő hozzátartozóját gondozta, kábítószerfogyasztó életmódjával szakított, életvitele megváltozott, a cselekményével érintett kábítószer mennyisége és hatóanyagtartalma kicsivel haladja meg a súlyosabb minősítéshez szükséges mennyiséget, ugyanakkor cselekményét felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje és büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

[18] Az elsőfokú bíróság által kiszabott törvényi minimumban meghatározott tartamú szabadságvesztés büntetés inkább méltányos, mint eltúlzottan súlyos, az arányos, szükséges és elégséges, megfelel a büntetési céloknak.

[19] Az ítéltábla egyetértett a törvényszék azon álláspontjával is, hogy a vádlott esetében nem élt az eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban letöltendő szabadságvesztés kiszabásának lehetőségével. A bírói gyakorlat szerint az elkövető bűnösségének kisebb foka, büntetlen előélete, eddigi kifogástalan életvezetése, megromlott egészségi állapota, a cselekmény elkövetésének méltányolható indítók adhat alapot eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározásához. Jelen esetben ezen méltányolható körülmények egyike sem, sőt ezzel ellenkező körülmények állapíthatók meg. Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján nem állapított meg a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot.

[20] A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a meghatározása törvényes, az előzőekben írt körülmények alapján az ítéltábla nem állapított meg olyan különös méltányolást érdemlő körülményt, melyre tekintettel a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján rendelkezhetett volna arról, hogy az elítélt legkorábban a büntetés fele részének letöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

[21] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és tartama is törvényes, a kiszabott szabadságvesztéssel arányos.

[22] Tekintettel arra, hogy Terhelt1 vádlott a terhére rótt bűncselekményt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el és a cselekményért végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte a bíróság, a Btk. 87. § b) pont alapján a korábban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetést - mivel az a másodfokú bíróság határozatának meghozatalakor még nem évült el - végre kell hajtani. Ez a rendelkezés kötelező az eljáró bíróságra, annak alkalmazása feltételeinek vizsgálatakor objektív körülményeket kell figyelembe venni. A felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó határozat jogerőre emelkedésének időpontja, az újabb bűncselekmény elkövetési időpontja, az újabb cselekményért kiszabott szankció fajtája és az bír jelentőséggel, hogy a büntetés

végrehajthatósága a másodfokú határozat meghozatalakor nem évült-e el. Ezen túlmenő egyéb körülmény a törvényesség vizsgálatán kívül esik, a méltányossági szempontok nem érvényesülnek, ahogy arra az elsőfokú bíróság is hivatkozott ítéletében. Mindezekre tekintettel annak a védői indítványnak, hogy a bíróság ne rendelje el a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását, nem lehetett helyt adni.

[23] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. E körben megállapította, hogy az ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek.

[24] Az elsőfokú ítélet jogi indokolása - a [14] bekezdésben tett kiegészítésen túlmenően - helyes, az egyéb ítéleti rendelkezései is törvényesek.

[25] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2024. szeptember 9. napján kelt 22.B.25/2024/9. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. A helybenhagyás indokait az ítéltábla végzése a Be.605. § (4) bekezdés alapján röviden tartalmazza.

Győr, 2024. december 3.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. Szalainé dr. Joánovits Krisztina s.k. Dr. Élő András s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2024. szeptember 9. napján kihirdetett 22.B.25/2024/9. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. december 3.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.

a tanács elnöke